

Πράξη και Προσευχή

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Είπε ο αββάς Μωυσής:

“Εάν δεν συμφωνήσει η πράξη με την προσευχή, είναι χαμένος ο κόπος σου”.

Και τον ρώτησε άλλος αδελφός:

“Και τι σημαίνει να συμφωνεί πράξη και προσευχή;”

“Σημαίνει -είπε ο Γέροντας- αυτά για τα οποία προσευχόμαστε να μας απαλλάξει ο Θεός, να μην τα κάνουμε πια.

Γιατί όταν ο άνθρωπος παραιτείται από τα θελήματά του, τότε ο Θεός γίνεται

φίλος του και δέχεται την προσευχή του”.

Είπε πάλι:

“Για κάθε τι πού θα το υπομείνεις με φιλόσοφη διάθεση, θα βρεις τον καρπό του στην ώρα της προσευχής”.

Είπε επίσης:

“Εάν επιθυμείς να προσευχηθείς, όπως πρέπει, μη λυπήσεις καμιά ψυχή, αλλιώς, χαμένος ο κόπος σου”.

“Να μη θέλεις οι υποθέσεις σου να προχωρούν, όπως εσύ νομίζεις, αλλά όπως αρέσει στον Θεό. Έτσι θα είσαι ατάραχος και θα ευχαριστείς στην προσευχή σου τον Θεό”.

Είπε Γέροντας:

“Όταν ο άνθρωπος προσέχει να μην βλάψει τον πλησίον, τότε ενθαρρύνεται ο λογισμός του ότι η προσευχή του έγινε δεκτή από τον Θεό.

Αν όμως βλάψει τον πλησίον, η προσευχή του γίνεται σιχαμερή και είναι απαράδεκτη.

Γιατί ο στεναγμός του αδικημένου δεν πρόκειται να αφήσει την προσευχή του άδικου ανθρώπου να φθάσει ενώπιον του Θεού”.

Πηγή: http://imverias.blogspot.gr/2011/08/blog-post_25.html